

El fenomen Auxili

L'adéu de grups emblemàtics com ara Obrint Pas i La Gossa Sorda no ha deixat l'escena musical valenciana òrfena de referents. Al camp del *reggae*, Auxili s'ha erigit en un dels grups del moment després del seu últim treball *Instants cremats*. Convertit en el fenomen de moda als escenaris del País Valencià, analitzem amb els membres de la banda la seua trajectòria musical.

Reportatge de Moisés Pérez

Com si foren espores que sorgiren de les plantes mare, l'adéu de grups com ara Obrint Pas o La Gossa Sorda a l'escena valenciana ha tingut un paradoxal efecte multiplicador. Aquests comiats no han generat un desert després d'anys de sembrar i veure com la música en català –una etiqueta caduca a hores d'ara– es feia un lloc als escenaris del País Valencià. Ben al contrari: el final de la trajectòria d'aquestes bandes ha suposat l'eclosió d'un bon grapat de grups més que han fet la seua irrupció al marge de la monòtona dictadura de l'*ska-rock*.

En plena ebullició musical, l'escena ha esclatat. En cada estil, hi ha un grup pràcticament que esdevé com a referent. Si Zoo en el *rap*, Smoking Souls en el *rock-pop* i Aspencat en el *reggae* electrònic s'han convertit en els grups a imitar per les bandes joves, n'hi ha d'altres al darrere que vénen empenyent fort.

Un d'aquests és Auxili. Forjat a Ontinyent (la Vall d'Albaida), s'ha erigit en el fenomen musical de l'escena valenciana. D'ençà que va sortir el seu últim treball, *Instants cremats* (Propaganda pel Fet!, 2016), han protagonitzat un esclat sense massa precedents. Que el seu nom ocupe la lletra gruixuda dels cartells dels principals festivals del País Valencià i, fins i tot, d'alguns de l'Estat espanyol, és tot un símptoma de l'impacte generat pel grup. També és una mostra que les seues actuacions reuneixen molt més públic que no altres

grups de gran tirada estatal. Auxili es troba ara mateix en un moment òptim, en el punt d'inflexió per pegar el salt amb els seus ritmes originals cap al *pòdium* de l'escena musical valenciana. Si no ho ha fet ja, és clar.

Al ritme dels grans

Formada actualment per nou músics, la banda naix l'any 2009. “El nostre inici va ser similar al de la majoria dels grups que han anat sorgint arreu de tot el País Valencià”, relata Gustau Muñoz, encarregat de la percussió a la banda, mentre esperen el seu torn al Festiniu, un festival celebrat les primeres setmanes de setembre a l'Alqueria d'Aznar (el Comtat). “Uns companys d'institut a Ontinyent volíem fugir de la rutina de les bandes de música del poble i vam decidir començar a fer música moderna”, comenta.

Com sol passar quan els grups comencen, els primers assaigs sempre estan marcats pels referents, i pel desig de poder tocar les mateixes cançons que saben cantar de cap a cap de memòria. “Al principi, tractàvem d'imitar Obrint Pas o La Gossa Sorda. Volíem fer la música que aleshores ens agradava i passar-ho bé, simplement”, recorda Marc Andrés, un dels dos vocalistes d'Auxili.

L'aspiració de copiar els sons i l'esperit de les lletres del duet que ha dominat l'escena valenciana durant els últims anys, va impulsar-los a traure el seu primer treball, *Existirem* (Quimera Records, 2010). “Era un disc que mostrava la nostra indeterminació i immaduresa. No teníem, com ara, un estil definit. Es tractava d'una barreja de rock, ska, *reggae*, ritmes llatins, rumba... No va ser més que un primer intent d'exploració musical”, analitza Fèlix Cortés, guitarrista i encarregat d'alguns cors.

L'aventura musical, però, va trancar-se durant més d'un any. La indefinició de l'estil va ser un motiu. Com també el fet de no donar la passa clau de transformar un grup d'amics que s'ho passen molt bé tocant junts, a fer dels seus sons una activitat professional. “La desmotivació era important”, comenta Cortés.

Aquest crit d'auxili llançat de manera involuntària tingué resposta. El viratge musical cap al *reggae* va actuar de salvavides: va donar vida a un projecte que ara triomfa als escenaris del País Valencià. El canvi experimentat amb *Dolç atac* (Record Union, 2013) va suposar una evolució de qualitat enorme. Amb aquest treball, la combina- →

Els nou membres d'Auxili. El grup, el conformen dos vocalistes, un baix, un guitarra, un bateria, un percussionista, un trombó, una trompeta i una persona als teclats.

→ ció de la lírica i els ritmes estava més elaborada, era més compacta. No debades va marcar la senda del que posteriorment seria el treball que els ha impulsat a convertir-se en fenomen musical, *Instants cremats*.

El gran salt

Tot i que ha estat el seu últim treball el que els ha catapultat a la consolidació musical, el gran salt arriba de la mà de *Dolç atac*. “És el nostre punt d’inflexió”, indica Andrés.

Laposta clara pels ritmes lents del *reggae* i deixar de banda la rapidesa de l'*ska* clàssic amb dolçaina, va denotar maduresa musical. Auxili fia va la seua carrera musical a uns ritmes jamaicans originals, més elaborats. El grup adquiria personalitat pròpia amb el seu segon disc.

“Vam obrir el nostre ventall d’influències musicals. Ja no era només Obrint Pas o La Gossa Sorda. Ara hi havia un bon grapat de grups més. I la majoria d'àmbit internacional i d'un estil més *reggae*. Això ens va marcar”, afirma Esteve Tortosa, l'altre vocalista. “Finalment, vam elegir l'estil que més ens agradava, i sembla que vam connectar amb força amb el públic”, afegeix Cortés.

Cançons com ara “Abismes”, que comptava amb la col·laboració d'Àlex Seguí, de La Gossa Sorda, feien intuir els ritmes posteriors d'*Instants*

cremats. La mescla d'un *reggae* molt més elaborat junt amb una millor combinació de les veus donava caràcter a la seua música. Un material en brut que va polir-se per esclatar al seu últim treball.

Cremant etapes

Si *Dolç atac* va capgirar la sort del grup, *Instants cremats* representa la consolidació de la banda amb els grans de l'escena valenciana. El pas per festivals com ara el Viña Rock, el Festivern, el Marearock, el Diània o el Feslloch els ha col·locat al bell mig del focus. I més quan en alguns d'ells exercien com a caps del cartell.

“Actuar en festivals on ens hem criat és un somni fet realitat. Un plaer”, confessa Tortosa. “A més de ser lletra gruixuda o no als cartells, que el públic vinga als nostres concerts és més important. I, de moment, la resposta és brutal. Sincerament, no esperàvem una acollida tan bona”, agrega Cortés.

Amb actuacions constants a Catalunya i fent in-tromissions a l'Estat espanyol, malgrat la dificultat de travessar les fronteres per la narrera idiomàtica encara present, Auxili sembla que ha cremat etapes a una velocitat vertiginosa. Set anys després de començar la seua aventura damunt dels escenaris, el grup viu una etapa ben dolça. Sembla que el moment d'Auxili ha arribat. ●